

ad eum, qui ab ipsis affingitur, Patrem. Qui ergo universam reprobant Resurrectionem, quid mirum, si nec ordinem Resurrectionis sciunt? Immo ibidem Irenaeus ipse quosdam ex his, qui putantur Rechte credidisse, censet super-gredi ordinem promotionis Iustorum. Us modos meditationis ignorare, hereticos sensus in se habentes. Verum Catholici alias ab eo senten-tiam sectantes, uti notissimum est, a Gnosticis prorsus discrepabant, quippe minime inficiabantur Resurrectionem Corporum, immo hanc uti inconcussum Christianæ Religionis dogma tuebantur. Neque sentiebant, singulorum Christi Fideliū Animas, mox ut hinc emigrabant, in Cœlum evolare: quod non sine gravi impudentia sue se-
cæ hominibus Gnostiū pollicebantur: sed Iustis tantum, siisque ab omni labore purgatis, vitam in Cœlis æternam concedi existimabant. Quare nimio zelo Religionis, atque æstu in Hereticos ab-reptus Irenaeus, hereticum sursum suspicabatur in illorum sententia inesse, qui tamen, satente ipso, Rechte credidisse putabantur; erantque, teste Sancto Justino, Puræ Pie que Christianorum Senientiæ. Num Catholicum dogma quodpiam siniſtri quicquam incurrit, aut est explodendum, propterea quod clivis idem sentierunt, aut nunc sentiant Haeretici? Quam longe a Gnosticorum erroribus abesset Catholicorum sententia Iuliini & Irenæi ævo, nemo non intelligit. Potiori forsitan jure potuerint vicissim Catholici, tunc a Milenario Regno aversi, eamdem Sancto Irenæo canere cantilenam, ejusdem opinioni hereticos sensus objiciendo. Ce-rinthus hercle commenticiu illius Regni Author fuerat, Judaici Sabbathismi fabulis nimium fidens, atque in eo corporeas delicias statuerat; quas, si quicquam video, ne ipse quidem Irenaeus inde voluit exclusas, quoniam re-novatam Terram contendat, incredibili felicitate cibos hominibus & bestiis reddituram, ex Apocryphis Libris somnia somniis aggregans.

Sed Irenæo parumper dimisso, S. Justinum repetamus, & quæ illius sententia reapse fuerit de Animabus Piorum & Iniquorum a Corpore segregatis, iterum sciscitemur. Respondentem habeo in Apologia Prima, quæ olim Secunda dicebatur pag. 66. edit. Coloniensi. hisce verbis: *Quoniam Animas afferimus post mortem quoque sensu preditas esse; ac Injustorum quidem Exorcisi; Probarum vero, suppliciis liberar, Feliciter Agere; cum Poëtis & Philosophis eadem afferare existimamur.* Insra addit: *Nos autem Immortales dumtaxat eos fieri simus, qui sancte per virtutem al imitationem Dei vivunt.* Torqueri autem (s. Axiom. II. i.) in Igne Aeterno, qui atque resipescientia & morum mutatione etatem transfigunt, credimus. Ad hæc Burnetus in Dialogo cum Tryphone, uti noper monti, hæc tantummodo S. Ju-stini verba e pag. 223. produxit: *Pie quidem Animæ in loco quodan meliori nascunt; Injustæ vero & Prave in deteriore, Iudicij tempus tandem expectantes.* Verum addenda ea erant, quæ sublequantur, videlicet: *Hoc namque modo, que digna sunt, ut Coram Deo appareant, non moriuntur amplius.* Uta autem Exorciantur, quoad eas & esse, & Exorciasi vult Deus. Quantum hæc dissent à Burneti pl. citis nemo

non